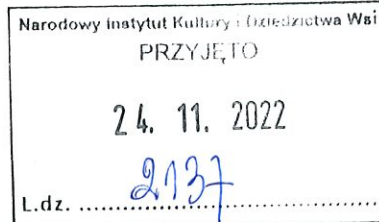

MAZOWIECKI
WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR
ZABYTKÓW

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie
ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa
tel. (+48) 22 44 30 400, fax (+48) 22 44 30 401
www.mwzk.pl

Warszawa, 22 listopada 2022 r.

WZWL.5142.1354.2022.KP

DECYZJA

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków w Warszawie działając na podstawie art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 4, art. 6 ust.1 pkt 1 lit. c, art. 7 pkt 1, art. 36 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840), art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) oraz § 13 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków, z 2 sierpnia 2018 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 81),

– po rozpatrzeniu wniosku z dnia 05.09.2022 r. (data wpływu do urzędu) złożonego przez Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) za pośrednictwem pełnomocnika Marka Chacińskiego (ul. Długa 56/1, 31-146 Kraków), uzupełnionego pismami z dnia 10.11.2022 r. (data wpływu do urzędu) oraz 15.11.2022 r. (data wpływu do urzędu) w sprawie wydania pozwolenia na działania polegające na przebudowę części pomieszczeń wraz z budową dźwigu osobowego zewnętrznego i budową schodów do kondygnacji podziemnej budynku położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście.

orzeka

- 1. pozwolić** Narodowemu Instytutowi Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) na działania polegające na przebudowie części pomieszczeń wraz z budową dźwigu osobowego zewnętrznego i budową schodów do kondygnacji podziemnej budynku położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście, w zakresie i w sposób opisany w dołączonym do wniosku projekcie budowlanym pn. „Przebudowa części pomieszczeń wraz z budową dźwigu osobowego zewnętrznego i schodów do kondygnacji podziemnej budynku położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie” z sierpnia 2022 r. autorstwa mgr inż. arch. Marek Chaciński, mgr inż. arch. Inez Sz wajka, uzupełnionego „Aneksem do ekspertyzy technicznej stanu ochrony przeciwpożarowej dla budynku Narodowego instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi 00-322 Warszawa ul. Krakowskie Przedmieście 66”,
- 2. nie pozwolić** na zaopatrzenie istniejących kinkietów i żyrandoli w pomieszczeniach biurowych oraz w sali im. Curie Skłodowskiej w klosze oraz wymianę kinkietów i żyrandoli w zakresie i w sposób opisany w dołączonym do wniosku ww. projekcie oraz na wykonanie okna lub klap oddymiających na powierzchni dachu w wschodniej części budynku,
- 3. określić warunek** polegający na obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 37c ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,

4. określić warunek polegający na przekazaniu wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych, a w toku robót budowlanych na 14 dni przed dniem dokonania zmiany osoby, o której mowa w pkt. 2:

- imienia, nazwiska i adresu osoby o której mowa w pkt.2
- dokumentów potwierdzających spełnienie przez te osoby wymagań, o których mowa w art. 37c ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
- oświadczenia osoby, o której mowa w pkt.2, o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania robotami budowlanymi albo wykonywania nadzoru inwestorskiego,

5. Termin ważności decyzji: 31.12.2027 r.

Uzasadnienie

Budynek znajdujący się przy ul. Krakowskie Przedmieście 66 w Warszawie w dzielnicy Śródmieście wpisany jest indywidualnie do rejestru zabytków nieruchomości województwa mazowieckiego, decyzją z dnia 01.07.1965 r., pod numerem rejestru A-252.

Stosownie do art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków.

Przedmiotowy budynek użytkowany jest obecnie przez Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi. W roku 1454 wzniesiono pierwszy klasztor, był to wolnostojący budynek usytuowany po południowej stronie kościoła, który uległ zniszczeniu w wyniku pożaru, jaki wybuchł pięćdziesiąt lat później. W roku 1511 ukończono budowę nowego, ceglanego klasztoru wzniesionego po południowej stronie kościoła. Dwa lata później dostawiono do niego skrzydło wschodnie (w strefie przyziemia zachowane do dnia dzisiejszego), połączone od północy z zakrystią kościoła. Skrzydła klasztorne utworzyły układ asymetrycznej litery T, w którym wschodnia, dwuosiowa część skrzydła południowego była dwukrotnie dłuższa od części zachodniej. W latach 1520-1533 do południowej ściany kościoła dobudowano krużganek północny.

Kolejna przebudowa klasztoru przyniosła przedłużenie skrzydła południowego ku zachodowi. W roku 1603 do skrzydła południowego dostawiono dwukondygnacyjne, cofnięte względem linii zabudowy skrzydło zachodnie. W podobnym czasie nad krużgankiem północnym nadbudowano piętro tworząc całkowicie zamknięty wirydarz z czterostronnymi krużgankami. W roku 1634 powstał zachowany do dnia dzisiejszego południowy odcinek skrzydła wschodniego, pełniący niegdyś funkcję biblioteki i lektorium. Dobudowano go do południowej elewacji skrzydła południowego, w wyniku czego wysunięty szczyt wschodni skrzydła południowego utworzył w elewacji wschodniej klasztoru charakterystyczny ryzalit. Rok 1783 przyniósł zmiany w skrzydle zachodnim, które przedłużono w kierunku południowym, łącząc z budynkiem bramnym sąsiedniej posesji.

Trzykondygnacyjną, otynkowaną elewację zdobiły jedynie wąskie, prostokątne otwory okienne oraz gzymsy koronujące, ponad którym budynek przykrywał stromy, dwuspadowy dach z wysokimi, tynkowanymi kominami. Dalszą przebudowę skrzydła zachodniego datuje się na rok 1796. Na lata 1818-1821 przypada rozbudowa skrzydła zachodniego. W jej wyniku budynek zyskał fasadę w formie, jaką możemy oglądać do dzisiaj. Dwukondygnacyjna galeria arkadowa została dobudowana od strony Krakowskiego Przedmieścia wzdłuż zachodniego skrzydła klasztoru. Tym samym elewacja klasztorna została zrównana w linii z elewacją frontową kościoła.

Kolejna przebudowa dawnych zabudowań klasztornych zamyka się w latach 1881-1884 i ma związek z nowym właścicielem budynków, którym stało się założone w 1875 roku Muzeum Przemysłu i Rolnictwa. Wyburzono wtedy skrzydło południowe oraz tylny trakt skrzydła zachodniego zastępując je nowymi, trzykondygnacyjnymi budynkami. Elewacjom nadano charakter eklektyczny. Elewację wschodnią

skrzydła południowego zrównano z linią skrzydła wschodniego likwidując ryzalit i zwieńczono szczytem zdobionym wazonami oraz ujętym wolutami wypiętrzeniem. We wnętrzach na uwagę zasługuje wielka, przepruta ogromnymi, arkadowymi oknami sala odczytowa wypełniająca piętro budynku południowego.

W roku 1939 w czasie nalotu na Warszawę dawny odwach i budynek Muzeum, a także znajdujące się w nim zbiory spłonęły od bomb zapalających. Odbudowę rozpoczęto po roku 1945. Budynekowi dawnego odwachu przywrócono formy z lat 20-tych XIX wieku. Przebito również drugą bramę w północnym odcinku podcieni, prowadzącą od ulicy do wirydarza. Tylny trakt skrzydła zachodniego wzniesiono na nowo, jako budynek trzykondygnacyjny, wysokością odpowiadający dwóm kondygnacjom fasady odwachu. Z budynkiem dawnego odwachu zrównano wysokością także gmach muzealny, obniżając go o piętro. W południowej części skrzydła wschodniego utrzymano formy XVII-wieczne. Po ukończeniu odbudowy zabudowania oddano do użytku Centralnej Bibliotece Rolniczej.

Zgodnie z ekspertyzą pożarową drzwi w korytarzu oficyny oraz drzwi do klatki schodowej, które nie są zabytkowe należy wymienić na drzwi pożarowe. Drzwi prowadzące z sali odczytowej w kierunku oficyny mają być wyposażone w uszczelki dymoszczelne. Ponadto zgodnie z "Oceną bezpieczeństwa konstrukcji oficyny budynku zlokalizowanego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 66" w oficynie na pierwszym piętrze występują pęknięcia ścian wymagające wykonania napraw.

Opinia wskazuje iż najprawdopodobniej wystarczające będzie skucie tynku wzdłuż rys, wypełnienie ich wnętrza masą naprawczą (np. iniekcja nisko-ciśnieniowa lub rozkucie rys i wypełnienie ich wnętrza zaprawą, a następnie ponowne wykonanie tynku na siatce (stalowej lub z tworzywa sztucznego) z pozostawieniem wzdłuż rys pasów (np. szerokości ok. 5-15 cm), w których tynk nie będzie bezpośrednio przylegał do muru. Największe pęknięcia należy dodatkowo ustabilizować klamrami z prętów stalowych umieszczonych w spoinach. Np. można by zastosować pręty żebrowane średnicy 6 lub 8 mm, umieszczone w co trzeciej spoinie poziomej ściany murowanej, połączone z murem za pomocą zaprawy naprawczej, „sięgające" ok. 1.0 - 1.5 m od brzegów rysy.

Zgodnie z ekspertyzą pożarową zakres planowanych prac na II piętrze ogranicza się do wyposażenia 2 drzwi zabytkowych z głównej klatki do pom. biurowych w uszczelki dymoszczelne. Drzwi z klatki na balkon sali odczytowej należy wymienić na drzwi pożarowe. Drzwi z pom. biurowych w części południowej na korytarz mają zostać wyposażone zgodnie z ekspertyzą w samozamykacze. Nieobudowane schody mają być obudowane od spodu płytami GK. W celu oddymienia głównego holu i biegów schodów należy w najwyższym miejscu nad biegami klatki (zarówno nad biegiem lewym jak i prawym) wykonać kanał oddymiający wyposażony w wentylator wyciągowy. Z uwagi na kubaturę holu i klatek do oddymienia średnica kanałów wynosić będzie do 100 cm. Najbardziej optymalnym pod względem technicznym i estetycznym byłoby wykonać okrągły otwór w stropie nad biegami w miejscu gdzie obecnie znajduje się rozeta (do której z kolei podwieszono jest obecnie na łańcuchach stalowych oświetlenie). Otwór proponuje się zamaskować okrągłą płytą (np. okrągłą maskownicą ze stali nierdzewnej polerowanej o średnicy ok. 150 cm z oświetleniem skierowanym do góry) zamontowaną ok. 25 cm pod wykonanym otworem oddymiającym. Klatka schodowa w oficynie także ma być oddymiana (oznaczenie w ekspertyzie pożarowej K2). W tym celu w najwyższym punkcie tej klatki należy wykonać okna lub kłapy oddymiające o łącznej pow. czynnej min 1,25 m². Niestety istniejące okno lukarny nad klatką ma zbyt mały wymiar aby skutecznie oddymić klatkę (pow. czynna oddymiania ok. 0,5 m²). Dlatego najkorzystniejszym wydaje się wymienić okno w lukarnie na okno oddymiające a powyżej lukarny (w osi lukarny) zamontować dodatkowe okno oddymiające połaciowe.

Zgodnie z ekspertyzą pożarową poddasze należy zamknąć drzwiami i klapami pożarowymi w klasie EI 30. Należy także zabezpieczyć belki stalowe (teowniki) stanowiące elementy konstrukcji nośnej stropu i dachu nad budynkiem głównym do klasy odporności ogniowej REI 60, drewniane elementy poddaszy

zabezpieczyć środkiem ogniochronnym do stopnia nierozprzestrzeniania ognia, wykonać izolację kanałów wentylacyjnych w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia. Dwa kanały oddymiające główny hol i klatkę schodową na poddaszu należy obudować płytami ogniochronnymi.

Prace na dachu dotyczą jedynie zagadnień ochrony przeciwpożarowej. Dach musi być zabezpieczony instalacją odgromową (pojawią się więc maszty odgromowe/zwody pionowe, a także zwody poziome i przewody odprowadzające, przy czym zwody proponuje się ukryć za rurami spustowymi w sposób niewidoczny). Pokrycie dachu z przekryciem rozprzestrzeniającym ogień przy ścianie oddzielenia pożarowego pomiędzy budynkiem NIKiDW a budynkiem Rektoratu kościoła od strony ogrodu należy zabezpieczyć pasem z materiału niepalnego o szerokości co najmniej 1 m i klasie odporności ogniowej EI 60 (wzdłuż ściany bezpośrednio pod pokryciem z dachówki do zamontowania płyty ogniochronne lub wykonanie zabezpieczenia metodą natryskową od spodu przekrycia czyli w sposób niewidoczny od zewnątrz). Na dachu nad główną klatką schodową (zarówno nad biegiem lewym jak i prawym) pojawią się otwory wyrzutowe systemu oddymiania czyli kanały oddymiające wyprowadzone powyżej poszycia dachu około 60 cm w których zostaną zainstalowane wentylatory wyciągowe). Istniejące wyłazy dachowe bezklasowe będą wymienione zgodnie z ekspertyzą pożarową na wyłazy w klasie EI 60.

Ekspertyza pożarowa w zakresie instalacji pożarowych zakłada:

- wyposażenie budynku w system sygnalizacji pożarowej SSP obejmujący pełną ochronę budynku wraz z sygnalizatorami optyczno-akustycznymi i podłączenie systemu do monitoringu pożarowego PSP. Oznacza to, że w każdym pomieszczeniu i korytarzu pojawią się czujki dymu lub/i ciepła. W części pomieszczeń i na korytarzach ręczne ostrzegacze pożarowe ROP oraz sygnalizatory optyczno-akustyczne lub sygnalizatory akustyczne głosowe i oddzielnie optyczne;
- wyposażenie budynku w oświetlenie ewakuacyjne i awaryjne o natężeniu co najmniej 5 lx na poziomych i pionowych drogach ewakuacyjnych oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym oraz 5 lx miejsc lokalizacji urządzeń przeciwpożarowych i czasie świecenia co najmniej 1 h jako rozwiązanie zamienne. Oznacza to że w holu głównym (także na biegach schodów lewym i prawym), w klatce schodowej przy oficynie, oraz na wszystkich korytarzach i dużych pomieszczeniach (sala odczytowa, sala im Curie Skłodowskiej i pom. wystawiennicze) będą zamontowane atestowane oprawy oświetlenia awaryjnego oraz oświetlenie kierunkowe;
- wymianę istniejących hydrantów (ekspertyza wskazuje zamianę istniejących hydrantów w holu na HP 25) i rozbudowę instalacji hydrantowej o dodatkowe hydranty (dodatkowe hydranty pojawią się między innymi w korytarzach przy pom. technicznych w piwnicy, w zapleczu sali odczytowej czy na korytarzach w oficynie a więc miejscach nieeksponowanych);
- wyposażenie przejść instalacji przez zewnętrzne ściany budynku znajdujące się poniżej poziomu terenu w przepusty gazoszczelne. Zakłada się na obecnym etapie, że takie kołnierze będą montowane od wewnątrz, niemniej nie wyklucza się że wystąpią przypadki gdzie montaż kołnierza nie będzie możliwy od strony piwnic i trzeba będzie wykonać lokalny wykop ręczny aby odsłonić fragment ściany fundamentowej gdzie wychodzi z budynku instalacja rurowa.

Ponadto planowane są prace związane z budową dźwigu osobowego w północno-zachodnim narożniku drugiego, południowego dziedzińca oraz przebudową studni w zejście do pomieszczeń piwnicznych.

Projektowana jest winda o lekkiej, przezierniej konstrukcji stalowo-szklanej, odsunięta od lica elewacji. Przebudowa studni zrealizowana ma być poprzez jej odsunięcie od lica elewacji, zbudowanie wewnątrz niej schodów, likwidację krat w oknach piwnicznych wzdłuż studni i wprowadzenie stolarki drzwiowej w miejsce stolarki okiennej z zachowaniem istniejących podziałów w 6 osi elewacji piwnicy. Przedmiotowe działania tut. organ ocenia jako możliwe do wykonania.

MWKZ uważa natomiast za niewłaściwe zaopatrzenie istniejących kinkietów i żyrandoli w pomieszczeniach biurowych oraz w sali im. Curie Skłodowskiej w klosze oraz wymianę kinkietów i żyrandoli w zakresie i w sposób opisany w dołączonym do wniosku ww. projekcie. Przedstawione we wniosku modele nie wpasowują się swoją formą w historyczne wnętrza budynku. Jeżeli wymiana żyrandoli i kinkietów jest konieczna, zaleca się użycie modeli historyzujących.

Ponadto, MWKZ stwierdza, iż z konserwatorskiego punktu widzenia niewłaściwe jest także wykonanie okna lub klap oddymiających na powierzchni dachu w wschodniej części budynku. Część dachu, na której planuje się wykonanie okna połaciowego lub klap pokryta jest dachówką ceramiczną i posiada 3 rozmieszczone symetrycznie lukarny. Wprowadzenie w połac dachu nowych elementów zakłóci jego odbiór i historyczną estetykę.

Jednocześnie, po analizie dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę oraz dokumentów zgromadzonych w zasobach WUOZ w Warszawie organ uznał, że w związku z planowaną inwestycją należy przeprowadzić badania archeologiczne w formie stałego ścisłego nadzoru archeologicznego przy robotach ziemnych związanych z realizacją inwestycji z rygiorem zmiany nadzoru na archeologiczne badania wykopaliskowe w przypadku ujawnienia w nadzorowanych wykopach obiektów i/lub nawarstwień archeologicznych.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt. 5 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami prowadzenie badań archeologicznych wymaga pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Wniosek o wydanie pozwolenia należy złożyć zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2021 r., poz. 81).

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków po analizie przedstawionego projektu budowlanego stwierdza, iż założone prace są dopuszczalne pod względem konserwatorskim i nie wpłyną negatywnie na zabytkowe wartości przedmiotowego obiektu, z wyjątkiem prac polegających na zaopatrzeniu istniejących kinkietów i żyrandoli w pomieszczeniach biurowych oraz w sali im. Curie Skłodowskiej w klosze oraz wymianę kinkietów i żyrandoli w zakresie i w sposób opisany w dołączonym do wniosku ww. projekcie oraz wykonaniu okna lub klap oddymiających na powierzchni dachu w wschodniej części budynku.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków; ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.
2. W terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Oświadczenie należy złożyć Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków. Z dniem doręczenia Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

4. Niniejsze pozwolenie nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych pozwoleń i zgłoszeń wymaganych przepisami prawa.
5. Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
6. Właściciel lub użytkownik obiektu zobowiązany jest do zawiadomienia Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wszystkich okolicznościach ujawnionych w toku robót, które mogą mieć ujemny wpływ na stan zachowania zabytku oraz zmienić zakres prac określonych w zezwoleniu.

Zwolniono z opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz. U. 2021, poz. 1923 ze zm.).

z up. MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTEKÓW

Tomasz Wielądek
kierownik Wydziału Zabytków
Warszawy Lewobrzeżnej

Otrzymują:

1. Narodowy Instytut Kultury i Dziedzictwa Wsi (siedziba: ul. Krakowskie Przedmieście 66, 00-322 Warszawa) za pośrednictwem pełnomocnika Marka Chacińskiego (ul. Długa 56/1, 31-146 Kraków), + zał. projekt budowlany 1 egz.
2. WUOZ/WZWL/KP/aa + zał. projekt budowlany 1 egz.